Ը թ. ՏԱՐԻ 2640 ԹՈՒԱԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 2 ՏԻ 4385 10 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1892 3 ՃԼՄԱԶԻԼ ԼՎՎԼԻ 1310 ԵՐԵՔՇԱԲԹ Ի

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԻ ԳՈՒՆԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂՒԻ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Կ. Պոլիս

درج اولنمز غزته آروه ده غطه ده لرعلی سه اداره سی

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամագլուխ արձակ 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օսար երկիրների Տարեկան ժրանիւ 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընծիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Օսմ. Ոսկի 2
Գնուառուց թղթատարի ծախիր վերջինակ Դրուշ 50

Խմբագրութեանս ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն եւս չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, ՆՈԵՄԲ. 10/22 1892

ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՔ

ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ Ի Կ. ՊՈԼԻՍ

Ազգ. վարչութեան նախկին անդամ մը, որ իւր պաշտօնավարութեան միջոցին հետաքրքիր եղած է ինչ ինչ խնդիրներու, Կ. Պոլսոյ Հայոց աճմ՚ն թէ նուազման խնդրոյն նկատմամբ Աչէ-եփի մէջ երեւցած խիզախ գրականներուն վրայ, հետեւեալ գեկուցումը ղրկած է մեզ ի տեղեկութիւն, զոր նոյնութեամբ կը ներկայացնենք մեր ընթերցողաց, հանդերձ մեր դիտողութեամբը.

«1870 Թուականէն ի վեր Պոլսոյ և արուարձանաց մէջ կատարուած պատկերոյ Թիւն տարեկան 350էն 400ը չանցնիր. բաց ի 1879 Թուականէն ուր 550ի չափ եղած է, դի ստորագաւոժոզովրդեան քով համեմատպէս աւելի դրամ կը գտնուէր, պատերազմի և Թղթադրամի բերմամբ. Ա.յս 400 պատկերոյ գրեթէ 150ը գաւառացի պանդուխտ ազգայիններ են, վաճեցի, Մշեցի, Բաղիշեցի, Նիկոմիդացի, Կեսարացի, Բալուցի և այլն. գործով կոչ կակաո, սպասաւոր, գործաւոր, հիւան, բեռնակիր, սենեկապան, սափրիչ, սրճարար, սրվաճի, ոստայնանկ. 150ն ալ Պոլսոյ ստորագաս ժողովուրդներէն են, երկաթագործ, դարբին, ձուլիչ, Հինոր, Հինալաճառ, մրգալաճառ, եազմա չինող, Ֆէշճի, մեքենայով կար կարող, Թիթեղագործ, դերձակ, և այլն. 20ը բարեկեցիկ վիճակ ունեցողներ են, իսկ 80ը պատուաւոր արհեստաւորներ են. դեղագործ, ոսկերիչ, սեղանաւոր, մանիֆաթուրաճի, Թօաճի, մանրավաճառ, ժամագործ, մեքենագործ, և այլն. Անհատական 22 տարուան վորձը ասոնք են. գալով 1838-1848 Թուականներուն, տումարներն վեր ի վերոյ փորձուած են և միևնոյն վիճակը կը ներկայացնեն Թէ, Թուով և Թէ ժողովրդով.

«Գալով ամուսնութեանց նուազման, ուսեալ կարծուած երիտասարդաց մեծագոյն մասն անգործութեան մատնուած ըլլալուն չեն կարող ամուսնանալով կին և զաւակ պահել. այլ իրենց ազգականաց և ծանօթաց չըվճարուիլ մէջ յարմարող կնոջ մը հետ գաղտ յարաբերութիւն հաստատելով ժամանակ անցուցնելու կողմն են. Անոնք որ քիչ մը դրամական կարողութիւն ունեցող են, ազատ մուտ գանելու տեղ չատ կը ճարեն, ուստի հարկ չի՛մնար ամուսնութեամբ կնոջ մը հետ կապուելու. Հին աաւնը ծնողք կ՚ուզեին մանչ զաւակներն կանուխէն ամուսնացնել. դի արդի ազատութիւնը չըլլալուն, երբեմն պարկեշտ երիտասարդ կը հիւանդասնային, որուն համար բժշկաց և բարեկամաց կողմէ ծնողաց կը պատուիրուէր որ զաւակներն ամուսնացնեն, և այն ատենէն ալ չանալով կ՚ամուսնացնէին. Այժմ այս ևասոր նման պարագայք վերջացած կը համարուին. Բարոյականի և համեստութեան պակասութիւնն ի հարկէ ամուսնութեանց նուազում յառաջ պիտի բերէ. որովհետեւ ամուսնութեանց վիճակագրութենէ յայտնի կ՚երեւի Թէ աղքատ և ստորադաս ժողովուրդն է աւելի ամուսնացողը քան ժողովրդեան բարեկեցիկ դասը. դի աղքատը ներկայ պնդհամեստ գրոսթիւնը գործածելու կարող չըլլալուն, ամուսնութեան ապագայի երկար բարակ հաշիւներու վրայ կանգ չառնելով, օրինաւոր և օրհնեալ շաւղին մէջ կը մտնէ, և Ազգ. Պատրիարքարանի ամուսնութեան տուժարը կը լեցնէ։»

* * *

Թէ համեմատպէս աւելի չատ են ժողովրդական դասակարգէն ամուսնացողք քան բարեկեցիկ դասակարգէն, ինքնին զարմանալի բան մը չէ ամենեւին. դի եթէ տարեկան 400 պսակներու մէջ 20ը միայն կը վերաբերի բարեկեցիկ մասին, ապա թէն նոյնպիսի համեմատութիւն մը կայ բարեկեցիկ մասին և Հանաճ կամ արհեստաւոր դասուն բազմանդրութեան մէջ։ Ա.յս վերջինք չատ աւելի են Թուով, և բնական է որ ամուսնութիւնք անոնց մէջ չատ աւելի ըլլան Թուով. եթէ կարելի ըլար չիմել իւրաքանչիւր դասակարգին իւր բազմանդրութեան համեմատութեամբ ամուսնական վիճակագիրն, այն ատեն իրաւունք ունի չատ գրգիռ հարց մը կ՚առնայինք. բայց միւս կողմէ առոյգ է մեր պատուարժան բարեկամին դիտողութիւնը Թէ կ. Պոլսոյ Հայոց զարգացեալ և բարեկեցիկ դասուն մէջ այնպիսի ունակութիւնք մուտ գտած են որք պարզ ժողովրդեան մէջ չկան, նախ որ պարզ ժողովուրդն ասպետական ձեռնարկութեամբք պարապելու այնքան միջոց և ժամանակ չունի, ո՛չ ալ գումարչ դրամ, և աւելի աւանդապահ է այսպիսի բարոյական և ընկերական խնդիրներու մէջ քան միւս կարգերն որք եւրոպեան նորութիւններ ընդօրինակելու աւելի կը հետամտին. Ո՛ր կողմն ալ դառնանք, կը հարկադրուինք ցաւօք հաստատելու Թէ մեր մէջ, ինչպէս ամեն Թերակղզիք հասարակութեան մէջ, չափազանց հակում մը կայ եւրոպեան քաղաքակրթութեան յոռետգոյն կողմերն իւրացնելու, երբ կ՚առարկուի Թէ հիմակ ամուսնութիւնք աւելի բազմածախ և ընտանիքներնաւելի բազմապահանջ ըլլալուն համար երիտասարդք չեն ամուսնանար, կը տեսնենք Թէ այն գաւակարգն անգամ որ այսպիսի արգելքներէ իրաչելու տեղի չունի, որ կարող է իւր վիճակին համեմատ վայելուչ ամուսնութիւն կնքել, նախորդ սերնդեան յօժարամտութիւնը չի ցուցներ ամուսնանալու, կամ գոնէ շատ ուշ կը կարգուի. դի հիմակ՝ ինչպէս կը նշանակէ մեր պատուարժան բարեկամ՝ վայելքներ կան որք առաջ վատնգներով չըրջապատուած էին, և հիմակ երկաւատիք աւելի մեղմացած յօժարութիւն մը կ՚երեւի ապագային յուսալու համար։

Գալով մեր բարեկամին այն դիտողութեան Թէ ուսեալ երիտասարդաց մեծագոյն մասն անգործ մնացած ըլլալուն համար այս գաւակարգի մէջ պակասած են ամուսնութիւնք, կը կարծենք Թէ կը չափազանցէ. Եթէ կ. Պոլսոյ տնտեսական պայմանաց բերմամբ ոմանք անգործ մնացեր են, այս վիճակ ուսեալներուն յատուկ չէ միայն. Առաջին անգամ է որ կը լսենք Թէ եւրիասարդ մը ուսեալ ըլլալու համար անգործ մնացած ըլլայ. Թերուսները ոչ մէկ գիտութիւն կամ լեզու կատարեալ գիտեն, որք արհեստի մը կամ գործ մը սովրելու չեն ղրկած, կրնան խեղճ մնացած ըլլալ, բայց չենք կարծեր որ գործերնդիմացաւարտ երիտասարդներու մեծամասնութիւնն ըլլան անպատճառ. Ընդհակառակն, կրնանք յիշել շատ մը ասպարէզներ ուր ուսեալ հայ երիտասարդներ այսօր պատուաւոր ապրուստ մը կը գտնեն, մինչ յառաջ նոյն ասպարէզներուն մէջ այնչափ Հայեր չէին ապրեր (*). Բայց այս բնութեան անդի չէ միայն, քանի որ միւս կողմէ ալ տեսնենք Թէ չկարգուող երիտասարդք չեն կարգուիր, Թէև ըլլան բարեկեցիկ, Թէև գործի մէջ գտնուին, և մեր պատուարժան բարեկամին իրաւունք ունի ցաւելու որ կարգ մը երիտասարդներ ալ գործի մէջ իրենց յաջողութիւնն և իրենց ընկերական նպաստաւոր դիրքն յօգուտ ի կիր կ՚արկանեն, դիւրին յաջողութիւնք ձեռք բերելու համար անխոտորնակի ճամբայներու մէջ. Ասոնք մտածման արժանի խնդիրներ են, և կը բացատրեն Թէ ինչու համար Պոլահայք աճում չունին։

(*) Բժիշկք, դեղագործք և իրենց օգնականք, փաստաբանք և իրենց գրագիրք, ճարտարագէտք, դաստուր, տպագրական արհեստաւորք եւ գործաւորք, առևտրական և սեղանաւորականց գրագիրք և հաշուակալք, երկաթուղւոյ, շոգենաւի եւ ապահովագրական ընկերութեանց պաշտօնեայք, լուսանկարիչք, փորագրիչք, մեքենագէտք, ձուլիչք, զրական մարդիկ, են։

Ա.ՋԳԱՑԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆՔ ԲԵՐԱՑԻ

Սոյն խնդրոյ վրայ մեր չաքաթ ստուգ խմբագրականին հրատարակուելն եաքը, Բերայի կրթական ճիւղին գրծիչներէն միոյն կողմէ հետեւեալ լուցատրութիւնն առացած ենք, զոր նկատելով կը ներկայացնենք մեր ընթերցողաց, առաջիկայ Թուոյ մը վերադարձելով մեր դիտողութիւնները.

«Բուսական առեւէ ի վեր օրուան նորաձեւութիւնն եղած է Բերայի և Բանկալթիի գեղեցկուհեաց ամէն ժամ ձեռնարկել նոր ոճերու, որոնց ամենէն ընդհանուրն է ներկայիս ամէն կողմ տարածուած ֆանթազիները։ Ասոնք ամէն տեսակ գոյնի և ձեւի կրնան գտնուիլ, ինչպէս ալ ըլլան, ամէնքն ալ ունին նոյն նպատակը, այսինքն ամէն կերպով ծածկել մարմնոյն ամէն մասերը, որոնք ցուցնելու համար չեն ստեղծուած։ Ասոնք ամէն տեսակ գոյնի և ձեւի կրնան գտնուիլ, ինչպէս ալ ըլլան, ամէնքն ալ ունին նոյն նպատակը, այսինքն ամէն կերպով ծածկել մարմնոյն ամէն մասերը, որոնք ցուցնելու համար չեն ստեղծուած։ Ասոնք ամէն տեսակ գոյնի և ձեւի կրնան գտնուիլ, ինչպէս ալ ըլլան, ամէնքն ալ ունին նոյն նպատակը, այսինքն ամէն կերպով ծածկել մարմնոյն ամէն մասերը, որոնք ցուցնելու համար չեն ստեղծուած։

(*) Բժիշկք, դեղագործք և իրենց օգնականք, փաստաբանք և իրենց գրագիրք, ճարտարագէտք, դաստուր, տպագրական արհեստաւորք եւ գործաւորք, առևտրական և սեղանաւորականց գրագիրք և հաշուակալք, երկաթուղւոյ, շոգենաւի եւ ապահովագրական ընկերութեանց պաշտօնեայք, լուսանկարիչք, փորագրիչք, մեքենագէտք, ձուլիչք, զրական մարդիկ, են։

«Այս գիշերը ժամն իննին։ Թերեւս բարի լուրը ունիմ տալու։

Զիթելլի

Ց. Դ. երեկոյեան արդուզարդ։

—Ա՜հ, սիրեցեալ ազիկ, ըսաւ Մարսէլ, իսկ՛ե՞ք Թէ իրաւ ըլլար ըսածդ... վերջապէս այդ մարդուն չաւղին վրայ պիտի գնե՞ս դու։

Այս պահուս, գգուչութեամբ դրան զարնելէ ետք, սենեկապանը բացաւ զայն և ծանոյց Թէ կառքը պատրաստ էր։

Մարսէլ երկու կոտր ըրաւ Զիթելլիին նամակը և կտորները կլակարանին մէջ նետեց։

Երկու կտորներէն մէկը միայն այրեցաւ, միւսը չըմիսեին մէջ Թռաւ և խնկու վառարանին մէկ անկիւնը։

Այս բանս չվրիպեցաւ ծառային աչքէն։

—Թո՛ղ չապահն ինծի, բաւ երիտասարդը կառք նստելով։

Հաղիւ ձիերն անցան կառնդրան սեմէն, սենեկապանը փութանակի վեր ելաւ սանդուխէն, խուցը մտաւ և փութով առաւ Թուղթի կտորը որուն խնայած էր քաղը։

Բայց ծառային հետաքրքրութիւնը չգոհացաւ։ Տոմակին վրայ սա անհասկնալի բառերը կային միայն։

«Այս իրիկուն...
Բարի լու...
Ց. Դ. Երեկո...

—Կնոջ գիր է աս, բայց բան մը չեմ հասկնար... մրմնաց։

Սակայն և այնպէս, Թուղթը Թղթապանակին մէջ ահեցուց։

Ապա ուշի ուշով դիտեց բոլոր կահերը։ Ապահով եղաւ Թէ բոլոր կղպանքներն ալ ամրապէս գոցուած էին, և մանուածրապէս պատին մէջ դնտեղուած դրամարկղին կղպանք։

Ամէն բան կատարեալապէս կարգին էր։

Սենեկապանը քանի մը վայրկեան խօսքեր մրմռաց։ Յետոյ, բռունցքը ցուցնելով դրամարկղին, հեռացաւ գնաց ըսելով.

—Սակայն անպատճառ բանալու եմ քեզի։

Այս ծառան մալթէզ մըն էր, քանի մը ամէ ի վեր միայն դերակոմին ծառայութեանը մտած, յանձնարարութեամբ բարեկամի մը որ յետոյ Անթիլիան կղզիները գացած էր։

Այս մալթէզ, չոր և մաղձոտ փոքրաքանակ մարդ մը, կուզի աչուրներով, Միսթ Գամբէօրի սերունդէն եղող ազնուականի մը նման հպարտ էր և լաճարոնիի մը պէս ծոյլ։

Մեր նմանութիւնները չարունակելու համար, կրնանք յաւելուլ Թէ կատակերգութեան Ֆրօնթենի մը ճկունութիւնն, հրեայ վաչխատուի մը կծծութիւնն ունէր, Թէ Բօրթգացիի մը պէս քինախնդիր և երկու վերակացուի չափ գող էր։ Բայց այս ամէն մոլութիւններն աքանչելապէս կը ծածկէր անձնուիրութեան և բարեմտութեան երեւոյթի մը ներքեւ որմէ ամենէն ճարտարամիտները կը խաբուէին։

Ի՞նչ չահ կրնար ունենալ իր տիրոջ գաղտնիքները գիտնալէն։

Ժիլ Պլասներու և Բրիսբեններու այս վառթար զաւակը Բալսա կ՚ուռնասուէր։

Բոլոր սպասաւորներն ալ կ՚ատէին զինք և կը վախնային անկից, վասնզի կը կարծէին Թէ տիրոջ վստահութիւնը կը վայելէ։

Մինակ, վերակացուհին բաւական ազէկ էր հետը։ Այս երկու արարածները, նոյն տիպով չաղաղուած, բնականապէս հասկնալու էին զիրար։

Էլիզապէթ Ինբեգաթի լրտեան էր։

Բարլօս նոյն պահուընը կը կատարէր խորհրդաւոր անձի մը մօտ, որուն վրայօք քիչ յետոյ պիտի խօսինք։

Զիթելլան, որուն տունը կ՚երթար Մարսէլ, տարօրինակ արարած մըն էր։

Տակաւին գրեթէ մանկուհի մը, արդէն անձնաւորութիւն մը եղած էր։ Փարիզի մէջ ուր ամէն բան կ՚ընկռմի, կ՚անհետի, կը մոռցուի, անկիւ կրցած էր անմիջապէս անուն հանել։ Իր պատմութիւնը, քիչ մը երեւակայածին, առասպելի մը կը նմանէր։ Ոչ ոք գիտէր անոր բուն ճշմարտութիւնը։ Աւելի պատճառ մը որպէս զի շատ զբաղին Փարիզեան երկնքին այս նոր մետէորով։

Գրեթէ երեք տարի առաջ այն գառնացած, յուսախաբ եղած և սկեպտիկ մարդը չէր որպէս միշ ծանօթ է այժմ։ Իր հոգին վառ կը պահէր մարդու ազնիւ բերգնդերը։ Իր սիրտը կը կարեկցէր ամէն տարաբախտութիւններու։ Ուրիշին տառապանքը յիշէն կ՚արթնցուներ խորին համակրութիւններ։

Օր մը, երբ կը չրջապտէր նաւահանգիստին վրայ, տեսաւ որ իր ճամբան յանկարծ վահուեցաւ ազգականից խումբ մը որ կը բաղկանար նաւաստիներէ, ձկնորսներէ և հասարակ կիներէ։

Այդ յուզեալ խումբէն քրքիջներ կ՚արձակուէին։

Մարսէլ տեղ բացաւ իրեն և չրջանակին մէջտեղն հասաւ։

Հինգ վեց տարեկան փոքր աղջիկ մը, զարհուրած աչուրներով, սոսկումէ այլայլած դէմքով, կծկուած կը կենար ապրանաց հակերու կոյտի մը քով։ Իր առջեւ ցլընչուն մը (պուլոտկ), կծկուած, կը թաւալեր իր խոչոր վայրագ աչուրները և խուլ կերպով մռլտալով կը ցուցնէր իր սուր ակռաները։

Եթէ մանկուհին երերար, չունը կ՚ոռնար. եթէ քայլ մը առնելու փորձէր, կենդանին ճամբան կը գոցէր։

Խեղճ պզտիկն այն ատեն աւելի արագ ետ կ՚երթար, սոսկումի ճիչեր բառնալով։ Ամբոխը, ապուշ և չար, անողորմ քրքիջներով կը պատասխանէր։

Զայրոյթի հուրն իսկոյն վառեցաւ Մարսէլի սիրտին մէջ. ուժգնօրէն հեռացուց իր առջեւ գտնուող անձերն և ուղղակի չունին վրայ գնաց. ամբողջ բռնեց անոր վիզէն և մէջքէն մորթէն և, ըմբռիլի չարժուժով մը, ամբոխին գլխուն վրայէն նետեց, որ հեռացաւ ահաբեկումի աղաղակ մը արձակելով։

Կենդանին թաւալեցաւ սալարկին վրայ ցասկին ոռնում մը բառնալով։ Փորձեց ոտքի երթալ, բայց երիւ ազդրերը կոտրատած էին և արիւնն ուխիսրէն կը ժայթքէր կլափէն։

(Շարունակ.)

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»ի (12)

Ի. ՌԻՇՈՒՈՒ ԵՒ Ի. ԼԻՏԶ

ՓԱՐԻԶԻ ԴԻԻՑԱԶՆՈՒՀԻՔ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ
ԳԼՈՒԽԻՆ ԻՆՔՆԻՒՐԱ

—Ի՞նչ ընելու է ուրեմն։
—Առևանգէ՛։
—Վիպասանական կ՚ըլլանք։
—Սիրելիս, կեանքը երկար վիպասանութիւն մըն է որուն մէջ ամենքս ալ դեր մը կը խաղանք ի նպաստ ատանային, որ ամեն քանի չարժիչն է։
—Սոսկալի՛ խօսքեր կ՚ընես։
—Արդ, ուզածիդ պէս ըրէ։ Ամենեւին չեմ ուզեր այս գործին խառնուիլ։
—Շատ աղէկ։ Միայն կ՚ուզե՞ս ինձ փոխատալ Էլիզապէթը, քու վերակացուհիդ։ Ճարպիկ է, խորամանկ, յանդուգն...։
—Իմ ծառայներս ազատ են բարեկամներուս ծառայելու։
—Պատասխանատու կ՚ըլլա՞ս անոր։
—Ազէ՛կ վճարէ։

Զ

ՏՈՄՍԸ

Իրիկուան ժամն ութին, հրահանգներ տալէ ետք Էլիզապէթին՝ դերակոմին հաճոյակատար վերակացուհին, կասթօն բաժնուեցաւ իր բարեկամէն և տուն դարձաւ։ Բաթի իրիկուն մաղթեց մօրը, անասթաթար ընդունեց ապիւր կնոջ հարցումներն ու չորհաւորութիւններն, հագուեցուցեալ տուաւ ինքզինքը սենեկապանին,— անապարձ կեդծաւոր մը,— և էնբեռնիին բռնակարանը գնաց, որ ցայգաւոն մը կատար Բաբիզի պերճ և չուայաասէր ընկերութեան ընտրելագոյն դասին։

Մարսէլ եւս պիտի երթար հոն կէս գիչերին։ Ընտանեկան փորը երեկոյթ մը, որուն խոստացած էր ներկայ գտնուիլ, Թոյլ չէր տար իրեն աւելի կանուխ երթալ։

Թօսքան կոմսէն ազատելուն պէս, Մարսէլ փոխեց իր դէմքին կեղծ արտայայտութիւնը և, սկէնթիկ մտախոհ և պրտմոմորմը երեւոյթ մը առնելով, խորունկ մտածումի մէջ Թաղուեցաւ։ Ժամացոյցին ինն հարուածները սթափեցուցին զինքը։

—Օ՛ն, ըսաւ բարձրաձայն և գառնութեամբ, օ՛ն, կալանաւորդ աչխարհի, ա՛ռ նօքէն չղթադ... Անգո՛ր վրիժառու, յառաջ տար գործդ... և Թող երկինք օգնութեան գայ քեզ։

Ծօսելով հանդերձ, Մարսէլ մեծաքայլ կը ճեմէր իր աչխատութեան խուցին մէջ, ուր վակուած էր։

—Տեսնենք, չարունակեց կանգ առնելով գրասեղանին առջեւ, նորէն կարդանք Զիթելլայի տոմսը։ Հէ՛դ անձնուէր արարած, յարեց խանդաղատալից ձայնով, քու անսահման սիրոյդ փոխարէն դաժան խօսքե՞ր միայն կ՚ընդունիս... և սակայն...

Գրասեղանին մէկ գզրոցը բացաւ, նամակ մը առաւ և կետեւեալը կարդաց.

«Այս գիչերը ժամն իննին։ Թերեւս բարի լուրը ունիմ տալու։

Զիթելլա

Ց. Դ. երեկոյեան արդուզարդ։

—Ա՜հ, սիրեցեալ ազիկ, ըսաւ Մարսէլ, իսկ՛ե՞ք Թէ իրաւ ըլլար ըսածդ... վերջապէս այդ մարդուն չաւղին վրայ պիտի գնե՞ս դու։

Այս պահուս, գգուչութեամբ դրան զարնելէ ետք, սենեկապանը բացաւ զայն և ծանոյց Թէ կառքը պատրաստ էր։

Մարսէլ երկու կոտր ըրաւ Զիթելլային նամակը և կտորները կլակարանին մէջ նետեց։

Երկու կտորներէն մէկը միայն այրեցաւ, միւսը չըմիսեին մէջ Թռաւ և խնկու վառարանին մէկ անկիւնը։

Այս բանս չվրիպեցաւ ծառային աչքէն։

—Թո՛ղ չապահն ինծի, բաւ երիտասարդը կառք նստելով։

Հաղիւ ձիերն անցան կառնդրան սեմէն, սենեկապանը փութանակի վեր ելաւ սանդուխէն, խուցը մտաւ և փութով առաւ Թուղթի կտորը որուն խնայած էր քաղը։

Բայց ծառային հետաքրքրութիւնը չգոհացաւ։ Տոմակին վրայ սա անհասկնալի բառերը կային միայն։

«Այս իրիկուն...
Բարի լու...
Ց. Դ. Երեկո...

—Կնոջ գիր է աս, բայց բան մը չեմ հասկնար... մրմռաց։

Սակայն և այնպէս, Թուղթը Թղթապանակին մէջ ահեցուց։

Ապա ուշի ուշով դիտեց բոլոր կահերը։ Ապահով եղաւ Թէ բոլոր կղպանքներն ալ ամրապէս գոցուած էին, և մանուածրապէս պատին մէջ դնտեղուած դրամարկղին կղպանք։

Ամէն բան կատարեալապէս կարգին էր։

Սենեկապանը քանի մը վայրկեան խօսքեր մրմռաց։ Յետոյ, բռունցքը ցուցնելով դրամարկղին, հեռացաւ գնաց ըսելով.

—Սակայն անպատճառ բանալու եմ քեզի։

Այս ծառան մալթէզ մըն էր, քանի մը ամէ ի վեր միայն դերակոմին ծառայութեանը մտած, յանձնարարութեամբ բարեկամի մը որ յետոյ Անթիլիան կղզիները գացած էր։

Այս մալթէզ, չոր և մաղձոտ փոքրաքանակ մարդ մը, կուզի աչուրներով, Միսթ Գամբէօրի սերունդէն եղող ազնուականի մը նման հպարտ էր և լաճարոնիի մը պէս ծոյլ։

Մեր նմանութիւնները չարունակելու համար, կրնանք յաւելուլ Թէ կատակերգութեան Ֆրօնթենի մը ճկունութիւնն, հրեայ վաչխատուի մը կծծութիւնն ունէր, Թէ Բօրթգացիի մը պէս քինախնդիր և երկու վերակացուի չափ գող էր։ Բայց այս ամէն մոլութիւններն աքանչելապէս կը ծածկէր անձնուիրութեան և բարեմտութեան երեւոյթի մը ներքեւ որմէ ամենէն ճարտարամիտները կը խաբուէին։

Ի՞նչ չահ կրնար ունենալ իր տիրոջ գաղտնիքները գիտնալէն։

Ժիլ Պլասներու և Բրիսբեններու այս վառթար զաւակը Բալսա կ՚ուռնասուէր։

Բոլոր սպասաւորներն ալ կ՚ատէին զինք և կը վախնային անկից, վասնզի կը կարծէին Թէ տիրոջ վստահութիւնը կը վայելէ։

Մինակ, վերակացուհին բաւական ազէկ էր հետը։ Այս երկու արարածները, նոյն տիպով չաղաղուած, բնականապէս հասկնալու էին զիրար։

Էլիզապէթ Ինբեգաթի լրտեան էր։

Բարլօս նոյն պահուընը կը կատարէր խորհրդաւոր անձի մը մօտ, որուն վրայօք քիչ յետոյ պիտի խօսինք։

Զիթելլան, որուն տունը կ՚երթար Մարսէլ, տարօրինակ արարած մըն էր։

Տակաւին գրեթէ մանկուհի մը, արդէն անձնաւորութիւն մը եղած էր։ Փարիզի մէջ ուր ամէն բան կ՚ընկռմի, կ՚անհետի, կը մոռցուի, անկիւ կրցած էր անմիջապէս անուն հանել։ Իր պատմութիւնը, քիչ մը երեւակայածին, առասպելի մը կը նմանէր։ Ոչ ոք գիտէր անոր բուն ճշմարտութիւնը։ Աւելի պատճառ մը որպէս զի շատ զբաղին Փարիզեան երկնքին այս նոր մետէորով։

Գրեթէ երեք տարի առաջ այն գառնացած, յուսախաբ եղած և սկեպտիկ մարդը չէր որպէս միշ ծանօթ է այժմ։ Իր հոգին վառ կը պահէր մարդու ազնիւ բերգնդերը։ Իր սիրտը կը կարեկցէր ամէն տարաբախտութիւններու։ Ուրիշին տառապանքը յիշէն կ՚արթնցուներ խորին համակրութիւններ։

Օր մը, երբ կը չրջապտէր նաւահանգիստին վրայ, տեսաւ որ իր ճամբան յանկարծ վահուեցաւ ազգականից խումբ մը որ կը բաղկանար նաւաստիներէ, ձկնորսներէ և հասարակ կիներէ։

Այդ յուզեալ խումբէն քրքիջներ կ՚արձակուէին։

Մարսէլ տեղ բացաւ իրեն և չրջանակին մէջտեղն հասաւ։

Հինգ վեց տարեկան փոքր աղջիկ մը, զարհուրած աչուրներով, սոսկումէ այլայլած դէմքով, կծկուած կը կենար ապրանաց հակերու կոյտի մը քով։ Իր առջեւ ցլընչուն մը (պուլոտկ), կծկուած, կը թաւալեր իր խոչոր վայրագ աչուրները և խուլ կերպով մռլտալով կը ցուցնէր իր սուր ակռաները։

Եթէ մանկուհին երերար, չունը կ՚ոռնար. եթէ քայլ մը առնելու փորձէր, կենդանին ճամբան կը գոցէր։

Խեղճ պզտիկն այն ատեն աւելի արագ ետ կ՚երթար, սոսկումի ճիչեր բառնալով։ Ամբոխը, ապուշ և չար, անողորմ քրքիջներով կը պատասխանէր։

Զայրոյթի հուրն իսկոյն վառեցաւ Մարսէլի սիրտին մէջ. ուժգնօրէն հեռացուց իր առջեւ գտնուող անձերն և ուղղակի չունին վրայ գնաց. ամբողջ բռնեց անոր վիզէն և մէջքէն մորթէն և, ըմբռիլի չարժուժով մը, ամբոխին գլխուն վրայէն նետեց, որ հեռացաւ ահաբեկումի աղաղակ մը արձակելով։

Կենդանին Թաւալեցաւ սալարկին վրայ ցասկին ոռնում մը բառնալով։ Փորձեց ոտքի երթալ, բայց երիւ ազդրերը կոտրատած էին և արիւնն ուխիսրէն կը ժայթքէր կլափէն։

(Շարունակ.)

ԱՐԱՐԱՏ

ԼՈՒՅՍ

Տարեկան բաժանորդագին ՝ ՀՀ. ՌՈՒԲԻ
Վեցամսեայ » ՝ ՀՀ. ՌՈՒԲԻ
Երեքամսեայ » ՝ ՀՀ. ՌՈՒԲԻ
Մէկ ամսեայ » ՝ ՀՀ. ՌՈՒԲԻ

Բաժանորդագին կը վճարուի առաջ։

Ամսագիրը կը հրատարակուի ամէն ամսոյ 1-ին։

Ամսագրի խմբագրութիւնը կը գտնուի Վաղարշապատ, Մայր Աթոռի տպարանին մէջ։

Ամսագրի խմբագրութեան հասցէն է՝ Վաղարշապատ, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅԱՐ

(ԱՄՍՆԱՅԻՆ ԴԱՎԱԹԱԳՐԻ ՎԵՑԿՈՒԹԻՒՆ)

Ա. Ջ Ա Ր Ա Կ Ա Ն

Տարեկան 8000 մարդ կը մեռնի Իրլանդիոյ 1 միլիոն բնակչութենէն 6 հազար 10 տարեկան տղաներ։ Հիւանդութեան պատճառն է օշխատելու ատեն ներշնչած օդոյ մէջ գտնուած մանր միջատներ։ Այս միջատները 16 հատ միասին կրնան իրենց մարմնոյն քաշէն 100 անգամ աւելի ծանր առարկայ մը վերցնել։

Ամերիկայի մէջ ամէն տարի 20,000 մարդ կը մեռնի ատամի ցաւէն։ Ան 20,000 է. ամէն տարի կը ծախսուի 4,000,000 դոլար ատամ մաքրելու համար։ Ամերիկացիք կ՚ըսեն թէ ատամ չունենալ աւելի լաւ է քան ատամի ցաւ ունենալ։

Ամերիկայի մէջ 1893 թուականին 1 միլիոն 800,000 մարդ պիտի ծերանայ։ Ասոնց 785,000 հոգին 65 տարեկան եւ աւելի են։ Ասոնցմէ 805,000 հոգին կին է։ Ամերիկայի մէջ 1893 թուականին 1 միլիոն 800,000 մարդ պիտի ծերանայ։ Ասոնցմէ 785,000 հոգին 65 տարեկան եւ աւելի են։ Ասոնցմէ 805,000 հոգին կին է։

Ամերիկայի մէջ 1853-1863 թուականին միջոցին 45 տղամարդ եւ 49 կին ամուսնացած են։ Ասոնցմէ 1848 ամուսնութենէն 77,719 հոգի ապրած են 49 տարի 6 ամիս 690, իսկ 1893 թուականին 31 տղամարդ եւ 33 կին ամուսնացած են։ Ասոնցմէ 1847 հոգի ապրած են 48 տարի 6 ամիս 197,069 օր։ 1830 թուականին 37,091 մարդ եղած է 31 տարեկան։ Ասոնցմէ 1831 թուականին ծնած 1847 հոգի ապրած են 48 տարի 6 ամիս 197,069 օր։ Ամերիկայի մէջ 1831 թուականին ծնած 1847 հոգի ապրած են 48 տարի 6 ամիս 197,069 օր։ 1830 թուականին 37,091 մարդ եղած է 31 տարեկան։ Ասոնցմէ 1848 հոգի ապրած են 49 տարի 6 ամիս 690, իսկ 1853-1863 թուականին միջոցին 45 տղամարդ եւ 49 կին ամուսնացած են։ Ասոնցմէ 1848 հոգի ապրած են 48 տարի 6 ամիս 197,069 օր։ Ամերիկայի մէջ 1831 թուականին ծնած 1847 հոգի ապրած են 48 տարի 6 ամիս 197,069 օր։ 1830 թուականին 37,091 մարդ եղած է 31 տարեկան։ Ասոնցմէ 1848 հոգի ապրած են 49 տարի 6 ամիս 690, իսկ 1853-1863 թուականին միջոցին 45 տղամարդ եւ 49 կին ամուսնացած են։ Ասոնցմէ 1847 հոգի ապրած են 48 տարի 6 ամիս 197,069 օր։ 1830 թուականին 37,091 մարդ եղած է 31 տարեկան։ Ասոնցմէ 1831 թուականին ծնած 1847

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Տ. ՀԱՅԿ ՊԱՏՐԻԱՐՔԱԿԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ՀԱՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԱԹՈՌ ՀԱՍՏԱՏԵՑԱՒ ԵՒ ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԻՉ ԵՂԱՒ։ ՆՈՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ՀԻՄՆԱԴՐԵՑ ՀԱՅ ՀՈԳԵՒՈՐ ՄԱՐՏԻԿ ՍԱՐԳՍԵԱՆ, ՈՐ ՄԻԱՑԵԱԼ ՀԱՅ ՀՈՂԵՐՈՒ ՀԱՄԱԽՄԲՈՒԹԵԱՆ ՀԵՏ ԵՒ ՄԱՍՆԱԿՑԵԱԼ ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԸ։ ՍԱԿԱՅՆ ՆՈՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ՉԻ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆԵՑ ՀԱՅ ՀՈԳԵՒՈՐ ՄԱՐՏԻԿ ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՈՐՊԷՍ ԱՅՍՕՐ ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ, ԱՅԼ ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ՊԻՏԻ ՀԱՍՆԻ ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՈՐՊԷՍ ԱՅՍՕՐ ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ՉԻ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆԵՑ ՀԱՅ ՀՈԳԵՒՈՐ ՄԱՐՏԻԿ ՍԱՐԳՍԵԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՈՐՊԷՍ ԱՅՍՕՐ ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

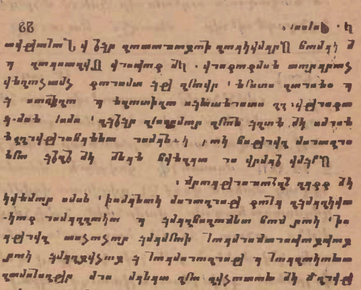

ԱՆԳԼԻԱՅԻ ԵՒ ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԻ ԱՄԵՆԱՀԱՐՈՒՍՏ ԵՒ ԱՄԵՆԱՀԱՐԿԱԾ ՏՈՒՆ

ԱՆԳԼԻԱ-ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՄԱՐՏԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ ԼՈՆԴՈՆ, 1 Queen Victoria st.

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԱՄԵՆ ՏԵՍԱԿԻ ՆԱՒԱՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՐՈՒՍՏ ՄԱՐՏԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՏՐՎԱԾ Է ՀԱՐՈՒՍՏ ՄԱՐՏԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ ՀԱՅԵՐԷՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՏՐՎԱԾ Է ՀԱՐՈՒՍՏ ՄԱՐՏԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ